

ske funktioner, hvoraf der stadig væk er tre: statsrådet, hvor vi kæmper for Venstres gamle sag, og dronningerunderne og underskriften. Det er én del. Det siger vi jo i vores forslag at vi vil have fjernet.

Så er der det andet, hvor jeg har svært ved at følge hr. Krarup, nemlig hvad det er, man i øvrigt skal omkring det ceremonielle. Men der har vi jo så sagt: O.k., det er der et befolkningsflertal, der klart vil have. Så siger vi, at det gider vi ikke slås for. Der er andre ting her i tilværelsen, som er vigtigere at slås for, f.eks. frihedsrettighederne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Krarup for sit sidste spørgsmål til hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Aage Frandsen ved jo udmærket, at det ældste demokrati, i hvert fald i Europa, er det engelske, som er omgærdet af traditioner, omgærdet netop af kongelige traditioner, og ved, hvilken betydning det netop spiller for demokratiet. Er det hr. Aage Frandsen helt umuligt at forstå, at den historiske sammenhæng, som også en dronningerunde sætter demokratiet ind i, betyder, at det ikke flager frit i luften tilgængeligt for alle mulige ideologiske projekter, men netop er bundet til det bestemte land og det bestemte folk med den bestemte historie, der er tale om? Kan hr. Aage Frandsen ikke se betydningen af det?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Nej, altså ikke omkring dronningerunder. Det kan jeg simpelt hen ikke. Det har altså ingen betydning. Derimod kan jeg sagtens se, uden at jeg selv deler synspunktet, at monarkiet har en funktion i forhold til sådan nogle begivenheder, der foregår, og sådan nogle ting. Det kan jeg sagtens se. Jeg kan jo se, at det har betydning for nogle mennesker. Der er en masse mennesker, der synes, det er interessant, at der er forskellige begivenheder i kongehuset, og man følger med og al den slags ting.

Jeg kan også se det på forskellige blade, der dyrker det meget, at folk er interesseret i det. Det kan jeg se. Men omkring dronningerunder: Nej, det kan jeg ikke se. Jeg har altså som sagt også oplevet det, og jeg vil mene, at Folketingets nuværende formand ville være glimrende til at

modtage og give beskeder, som det drejer sig om ved den lejlighed.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har ikke flere noteret op til korte bemærkninger. Tak til hr. Aage Frandsen. Vi byder hr. Niels Helveg Petersen velkommen på talerstolen.

Kl. 17.25

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at sige tak til hr. Aage Frandsen for beslutningsforslaget og for det grundlovsudkast, som hr. Aage Frandsen og SF har udarbejdet, og som jo repræsenterer et grundigt stykke arbejde for at vise, hvorledes et forslag skulle se ud, hvis SF skulle præge det med sine ideer.

Jeg vil også gerne sige tak til Socialdemokratiet for deres forslag om en grundlovskommission. Som hr. Aage Frandsen vil jeg glæde mig over, at Socialdemokratiet er at finde blandt dem, der nu ønsker at give forfatningsdiskussionen et skub fremad.

Lad mig så sige til både hr. Aage Frandsen og til det socialdemokratiske forslag, at jeg ikke her vil bruge min tid på at gå i detaljer med at kommentere enkeltheder, men prøve på med sådan bredere strøg at gøre rede for Det Radikale Venstres syn på forfatningsspørgsmålet.

Lad mig, inden jeg gør det, sige, at Det Radikale Venstre jo har valgt ikke at fremlægge sit forslag. Det skyldes, at vi ønsker at have mulighed for at gå det igennem i lyset af den offentlige debat, og vi har fundet, at et forslag om et konvent på nuværende tidspunkt var det, der kunne supplere diskussionen om en grundlovsændring.

Vi havde virkelig gode erfaringer med Det Europæiske Konvent. Man må sige, at det var imponerende, at det kunne lade sig gøre for 28 landes repræsentanter i løbet af 16-17 måneder at producere et i virkeligheden meget læseværdigt og godt forfatningsudkast, et forfatningsudkast, som jeg ikke vil have den mindste betænkelighed ved at anbefale over for den danske befolkning, hvis landene skulle vedtage det.

Et konvent har den store fordel, at det arbejder i fuld offentlighed. Det gjorde Det Europæiske Konvent. Alt foregik i fuld offentlighed, alle papirer var offentligt tilgængelige, debatterne var offentlige, pressen havde fuld adgang. Det var en proces, vi kan lære noget af, og jeg synes, det er rart at se, at der jo altså så ofte har været den opfattelse i den danske EU-debat, at vi al-